

---

# Naczelna Rada Adwokacka

---

Palestra 27/8(308), 110

---

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

# **NACZELNA RADA ADWOKACKA**

## **Z PRAC PREZYDIUM NRA**

### **Wykładnia przepisu art. 94 ustawy o adwokaturze**

Na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1983 r. Prezydium NRA postanowiło — na podstawie art. 60 p.o.a. — uchylić uchwałę ORA w K. z dnia 5 maja 1983 r. i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

Jak wynika z uzasadnienia powyższego postanowienia Okręgowa Rada Adwokacka w K. nie uwzględniła wniosku adw. N. N. o usunięcie z jego akt osobowych wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym, wychodząc z założenia, że z przepisu art. 94 p.o.a. wynikałoby, iż zatarcie ukarania następuje tylko w stosunku do adwokata lub aplikanta adwokackiego, gdy tymczasem zainteresowany wnioskodawca został skreślony z listy adwokatów przed upływem terminów wymienionych w art. 94 ust. 1 pkt 1 i 2 p.o.a.

Prezydium NRA uznało, że wykładnia przepisu art. 94 p.o.a., dokonana przez Okręgową Radę Adwokacką w K., nie jest słuszna. Przepis art. 94 p.o.a. zastąpił bowiem obowiązujący poprzednio przepis art. 106 u.o.u.a.

Zagadnienie, którego dotyczy rozpatrywana sprawa, zostało unormowane w prawie o adwokaturze identycznie jak według dawnych, dziś już uchylonych przepisów. W poprzedniej praktyce pod rządem ustawy o ustroju adwokatury z 1963 r. nie nasuwały się wątpliwości co do zasady, że termin przedawnienia skazania dyscyplinarnego biegnie w stosunku do osób zarówno pozostających na liście adwokatów, jak i z niej skreślonych. Gdyby natomiast nastąpienie przedawnienia skazania miało być uzależnione od jakichś szczególnych warunków, jak choćby np. od pozostawania na liście przez okres biegu terminu przedawnienia, to ustawa musiałaby w sposób wyraźny tego rodzaju warunki unormować w odrębnym przepisie. Tymczasem w prawie o adwokaturze przepisu takiego nie ma, więcej nawet — w ustępie 2 art. 94 p.o.a. ujęty jest jedyny wyjątek od ogólnej zasady zatarcia skazania, dotyczący mianowicie kary wydalenia z adwokatury, albowiem wzmianki o tej karze nie usuwa się w ogóle z akt osobowych.

Z tych względów wymienioną uchwałę ORA w K. należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania, gdyż z uzasadnienia uchwały nie wynika, czy zostały spełnione przesłanki zawarte w art. 94 ust. 1 p.o.a.

Prezydium NRA zaznaczyło w końcu, że z treści przepisu art. 94 p.o.a. wynika, iż usunięcie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym następuje z urzędu bez konieczności czekania na wniosek zainteresowanego. Także powoływanie się na ukaranie dyscyplinarne po spełnieniu warunków do zatarcia skazania nie jest — oczywiście — dopuszczalne.